

עפ"ג 60309-09-24 - מוחמד הילאלי נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

עפ"ג 60309-09-24

עפ"ג 64351-09-24

כבוד הנשיא יצחק עמית כבוד השופט דוד מינץ
כבוד השופטת רות רונן

לפני:

מוחמד הילאלי
איימן נפאע

המערער בעפ"ג
60309-09-24
המערער בעפ"ג
64351-09-24
נגד

מדינת ישראל
ערעורים על גזר דינו של בית המשפט המחוזי
בחיפה בת"פ 17645-09-23 מיום 19.8.2024
שניתן על ידי כב' השופט מוחמד עלי
ה' חשוון תשפ"ו (27.10.2025)
עו"ד רהב אופנהיימר
עו"ד לואי אלמן

המשיבה:

תאריך ישיבה:
בשם המערער בעפ"ג
60309-09-24
בשם המערער בעפ"ג
64351-09-24:
בשם המשיבה:

עו"ד תמרה ולדמן מימון

פסק-דין

1. שני המערערים שלפנינו (להלן ובהתאמה: מחמוד ואיימן) הורשעו על פי הודאתם בעובדות כתב אישום מתוקן, שכלל שלושה אישומים, בשורה ארוכה של עבירות: סחיטה בכוח לפי סעיף 427(א) רישא וסיפה לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); גניבת רכב לפי סעיף 413ב(א); סחיטה באיומים לפי סעיף 428 רישא; שוד לפי סעיף 402(א); פציעה לפי סעיף 334, ואיומים לפי סעיף 192 - והכל בשילוב סעיף 29 לחוק העונשין.

2. בתמצית שבתמצית, על פי האישום הראשון, המערערים ונאשם נוסף הכו את המתלונן ס' (איימן) אף הכה אותו באמצעות מוט ברזל) ודרשו ממנו לשלם להם דמי חסות בסך 100,000 ש"ח. בהמשך, הסיעו את ס' לביתו ודרשו ממנו להעביר לידיהם מפתחות רכב יונדאי שבשימוש אשתו, ו-ס' נעתר

לדרישתם לאחר שמחמוד הצמיד לגופו חפץ קשיח דמוי סכין. לאחר מכן אילצו אותו להביא את תעודת הזהות של גיסתו שעל שמה רשום הרכב (שוב, בעוד מחמוד מצמיד לגבו חפץ קשיח דמוי סכין). מספר ימים לאחר מכן, מכר מחמוד את היונדאי למגרש מכוניות בפרעם בתמורה לסך של 15,000 ש"ח, והמערערים שלשלו את הכסף לכיסם.

על פי האישום השני, בהמשך לאישום הראשון, המערערים והנאשם הנוסף התקבצו סביב ס' בעוד שאימן מחזיק במקל בידו, ואמרו לו כי היונדאי נמכרה בתמורה ל-5,000 ₪, ודרשו ממנו את יתרת הסכום.

על פי האישום השלישי, מחמוד פנה למתלונן ע' ואיים עליו בפגיעה בגופו. בהמשך לכך, שני המערערים איימו לפגוע ב-ע' וזמן קצר לאחר מכן הגיעו עם הנאשם הנוסף אל ביתו של ע', תקפו אותו באגרופים ובעיטות ואף דקרו אותו באמצעות חפץ חד. בהמשך למעשים הללו, גנבו את רכב המאזדה של ע'. כתוצאה ממעשיהם של המערערים נגרם לע' פצע דקירה שטחי באורך של עד 4 ס"מ בין הירך האחורי ברגל שמאל לעכוז.

בגין כל אלה, השית בית משפט קמא על המערערים, בין היתר, עונש מאסר בפועל של 52 חודשים.

3. על חומרת גזר הדין נסב הערעור שלפנינו.

המערערים טענו, בין היתר, לנסיבותיהם האישיות; לכך שהגיעו לסולחה עם המתלונן ס', שאף הגיע לאולם בית המשפט כדי למסור עדות לזכותם, לאחר שפיצו אותו בסכום של 60,000 ש"ח; כי היה על בית המשפט להתחשב בהודאתם ובחסכון בזמן שיפוטי; וכי ניתן להתייחס לכלל האישומים כמסכת אחת.

4. אומר בקצרה כי טוב היה לערעור משלא הוגש. הלכה ידועה עמנו כי אין דרכה של ערכאת הערעור להתערב בחומרת העונש שהשיתה הערכאה הדיונית, למעט במקרים חריגים שבהם נפלה טעות בולטת בגזר הדין או שהעונש שנגזר על ידיה חורג באופן קיצוני מרף הענישה הנוהג בנסיבות דומות. לא זה המקרה שלפנינו. נהפוך הוא. העונש שהושת על המערערים הוא על הצד המתון, בהינתן חומרת העבירות וגם בהתחשב בעברם הפלילי. אימן הורשע בעבר בתקיפת בן זוג ולמחמוד שורה של הרשעות קודמות בגין אף ריצה מאסרים בפועל. עוד נספר כי לאחר מתן גזר הדין בתיק מושא הערעורים דנן, מחמוד הורשע בגזר דין נפרד בעבירות אחרות בגין נדון ל-12 חודשי מאסר נוספים.

5. סוף דבר שהערעור נדחה.

ניתן היום, ה' בחשון התשפ"ו (27.10.2025).

רות רונן
שופטת

דוד מינץ
שופט

יצחק עמית
נשיא